

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, declarat de avocata Munteanu Angela în numele inculpatului

Gherus Victor XXXXX, născut la
XXXXX XXXXX XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX,
str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova,
condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Chișinău din 06.12.2018 în
baza art. 217 alin. (4) lit. b), 90 Cod penal, la 1 an și 4 luni
închisoare, cu privarea dreptului de a exercita anumite
activități pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată
a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani;

2) sentința Judecătoriei Chișinău din 12.06.2019, în
baza art. 217 alin. (4) lit. b), 217 alin. (4) lit. b), 84, 90 Cod
penal la 2 ani închisoare, cu privare dreptului de a exercita
anumite activități pe un termen de 4 ani, cu suspendare
condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de
probațiune de 2 ani.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.04.2019 - 12.07.2019,
instanța de apel: 27.06.2020 - 17.02.2021,
instanța de recurs: 06.05.2021 - 26.05.2021,

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 12 iulie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Gherus Victor a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 2 ani.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin adăugirea* părților neexecutate a pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău din 06.12.2018 și sentința Judecătoriei Chișinău din 12.06.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de *3 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani*, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din 12 iulie 2019.

De la Gherus Victor s-au încasat în beneficiul statului cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, la 01.10.2018, în jurul orei 17⁰⁰, Gherus V., în adiacentul intersecției str. XXXXX și str. XXXXX, mun. XXXXX, fiind stopat de către angajații BPRO al DP mun. Chișinău, Garștea G. și Niculeac C., a fost stopat cet. Gherus V., care avea un comportament suspect, și care, fiind escortat în incinta IP Râșcani, DP mun. Chișinău, situat pe str. Miron Costin, 5/1, mun. Chișinău, benevol a predat un pachetel de tip zip-lock, ce conținea masă vegetală uscată și mărunțită, de culoare galbenă. Obiectul menționat a fost ridicat în cadrul cercetării la fața locului, împachetat și expedit în adresa CT-C și EJ al MAI.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. XXXXX din 20.12.2018, masă vegetală uscată și mărunțită, de culoare galbenă, predată benevol de către Gherus V., reprezintă produs etnobotanic ce conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB, care nu este inclus în HG RM nr.1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, dar conform scrisorii parvenite de la IMSP Dispensarul Republican de Necrologie, nr. XXXXX din 18.04.2017, înregistrat în cancelaria CTCEJ al IGP al MAI la 20.04.2017 cu nr. 569, substanța 5-fluoro ADB constituie analog al substanței AKB 48, care e inclus în „Tabelul I. Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 2. Substanțele psihotrope, aprobată prin HG RM nr. 1088 din 05 octombrie 2004”, masa produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB constituind 4,95 g.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, instanța a conchis că vinovăția inculpatului a fost dovedită, *lui Gherus V. urmând a i se încrimina infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal circulația ilegală și anume păstrarea analogului substanței stupefiante fără scop de înstrăinare, acțiuni săvârșite în proporții deosebit de mari.*

La aplicarea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer, că circumstanțe agravante nu s-au constatat, că sancțiunea art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, concluzionând necesar să-i acorde o șansă de corectare și reeducare fără privarea de libertate, prin suspendarea executării pedepsei.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Râșcani, Iuga Gabriela, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gherus V. să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul special pe un termen de 2 ani, iar conform art. 84 alin.

(4) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul special pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că, instanța nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, adică nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpatul, fapt că ultimul a săvârșit anterior două infracțiuni similare, ulterior comite a treia infracțiune.

Prin urmare, la individualizarea pedepsei urmează de ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de faptul că inculpatul Gherus V. anterior a mai săvârșit, infracțiuni intenționate, astfel se observă, că pe calea corijării nu se află, ci din contra activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru inculpat, care la moment nu este implicat în vre-o activitate stabilă și utilă societății.

În această ordine de idei, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, colectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, suspendarea condiționată a executării pedepsei poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Gherus Victor, a fost condamnat pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, *prin adăugirea* parțială pedepselor aplicate prin sentința Judecătorei Chișinău din 06.12.2018 și sentința Judecătorei Chișinău din 12.06.2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții legate de gestionarea drogurilor pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, ă instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Astfel, instanța de apel a ținut cont că infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, în conformitate cu art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca infracțiune „gravă”, inculpatul a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată, prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, s-a căit de cele comise, dar nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat, că în acord cu prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu o $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, iar în conformitate cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o $\frac{1}{3}$, la data comiterii faptei prejudiciabile inculpatul având vârsta de 18 ani.

Instanța de apel a notat că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra

că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Din materiale cauzei penale rezultă că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, și anume:

- sentința Judecătorei Chișinău din 06 decembrie 2018 pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu privarea de dreptul special pe un termen de 2 ani, totodată executarea pedepsei cu închisoare fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 2 ani.

- sentința Judecătorei Chișinău din 12 iunie 2019 în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor pe un termen de 5 ani.

Faptul că inculpatul nu a comis în termenele de probațiune stabilite nicio infracțiune, nu denotă că pedepsele penale aplicate anterior și-au atins scopul de corectare a lui și că de această dată, în privința lui sunt susceptibile de a fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece cercul vicios al existenței inculpatului în societate denotă faptul că, dânsul nu a conștientizat gradul de pericol social al faptelor comise, că pedepsele penale aplicate anterior, inclusiv cu aplicarea art. 90 Cod penal, au fost ineficiente și nu realizat scopul de corectare a inculpatului și prevenția săvârșirii de noi infracțiuni.

În acest sens, se atestă temeinicia solicitării acuzatorului de stat privind stabilirea inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, așa cum trecutul infracțional al inculpatului denotă că acesta nu a ales calea corijării, săvârșirea faptelor penale nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări din viața sa, ci constituie predispunerea inculpatului de a comite infracțiuni, fapt ce denotă pericolul social sporit al acestuia în societate, avându-se în vedere că, inculpatul anterior a fost tras de două ori la răspundere penală pentru comiterea aceleiași categorii de infracțiune, și anume art. 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

În ansamblul lor, circumstanțele date denotă faptul că activitatea infracțională pentru inculpat ar putea deveni o îndeletnicire, iar pedeapsa închisorii cu executarea ei reală este aptă să conducă la realizarea scopurilor pedepsei, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiționată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi, oarecum și în extremis chiar o agravantă.

Astfel, la caz, nu este oportun de a menține soluția instanței de fond privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu art. 90 din Codul penal, or, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la atingerea scopului stabilit prin pedeapsa aplicată.

5. Avocata Munteanu Angela a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței primei instanțe.

Recurenta a invocat că, instanța de fond a conchis corect posibilitatea corijării inculpatului fără executarea reală a pedepsei cu închisoare, or, având în vedere căința sinceră a inculpatului, de asemenea instanța de fond corect a conchis că o pedeapsă nou privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, motivând prin aceea că, lipsesc circumstanțe agravante, sunt prezente circumstanțe atenuante, cum ar fi personalitatea inculpatului, care se caracterizează pozitiv, a comis pentru prima dată o infracțiune, s-a căit sincer de cele întâmplate, a solicitat judecarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că pedeapsa urmează a fi echitabilă.

În situația în care, *în speță*, nu au fost constatate circumstanțe agravante, iar *art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal prevede pedepse alternative, cum ar fi amendă sau închisoare, în partea descriptivă a deciziei contestate lipsește cu desăvârșire argumentarea caracterului excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea și motivarea că o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*

Ori, o pedeapsă mai aspră, *din numărul celor alternative* prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, înăsprind-o la apelul procurorului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de

persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, dar a comis o infracțiune gravă și anterior a mai fost condamnat de două ori, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, prin rechizitoriu fiind imputată ultimului drept circumstanță agravantă prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal: „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară” (f.d. 75), chiar și în prezența circumstanțelor invocate de avocat, o pedeapsă penală mai blândă decât cea aplicată de instanța de apel ar fi inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cu persoana inculpatului, cât și cu scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare fiind argumentat de către instanțele de judecată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (pct. 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiate doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4. - 5. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Totodată se reține că, recursul este fondat pe aprecierea unor circumstanțe în drept improprii speței de pe rol cum ar fi că: „în speță, nu au fost constatate circumstanțe agravante, iar art. 362¹ alin. (3) lit. a) Cod penal prevede pedepse alternative, cum ar fi amendă sau închisoare, în partea descriptivă a deciziei contestate lipsește cu desăvârșire argumentarea caracterului excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoarea și motivarea că o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei” (pct. 5. din decizie).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Munteanu Angela, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, în privința inculpatului Gherus Victor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 25 iunie 2021.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun